

HỌC VIỆN MA THUẬT VÀ PHÁP THUẬT

ILVERMORNY

Phần 1

- **Khởi đầu từ Ái Nhĩ Lan**

J.K. Rowling

Chuyển ngữ bởi Học viện Pháp thuật và Ma thuật Hogwarts Việt Nam

Học Viện Ma thuật Và Pháp Thuật Ilvermorny

Tác Giả: J. K. Rowling

Dịch Giả: Học viện Pháp thuật và Ma thuật Hogwarts Việt Nam

Đào Tiểu Vũ eBook

Chương 1: Khởi Đầu Từ Ái Nhĩ Lan

Isolt Sayre được sinh ra vào khoảng năm 1603 và sống những năm đầu đời ở thung lũng Coomloughra, quận Kerry, tại Ái Nhĩ Lan. Cô là con cháu của hai gia đình phù thủy thuần chủng.

Cha cô, ông William Sayre, là hậu duệ trực tiếp của mụ phù thủy Morrigan khét tiếng Ái Nhĩ Lan, một Hóa Thú Sư với dạng thú là con quạ. William đặt cho con gái mình biệt danh "Morrigan" vì sự đồng điệu của cô bé với vạn vật tự nhiên ngay khi còn nhỏ. Tuổi thơ cô bé bình dị bên cha mẹ yêu thương mình và âm thầm giúp đỡ hàng xóm Muggle xung quanh họ chế tạo ra những phương thuốc chữa trị cho người cũng như gia súc.

Tuy nhiên, khi Isolt lên năm tuổi, gia đình cô bé hứng chịu một cuộc tấn công, đã tước đi mạng sống của cả cha mẹ cô. Isolt được "cứu thoát" khỏi ngọn lửa nhờ một người em gái xa lạ của mẹ, Gormlaith Gaunt. Người này sau đó đưa cô bé đến vùng thung lũng Coomcalle gần bên, còn gọi là "Thung lũng Phù thủy", và nuôi lớn cô ở đây.

Càng lớn, Isolt dần nhận ra rằng vị ân nhân của mình thực chất là kẻ đã sát

hại cha mẹ và bắt cóc mình. Mẹ Gormlaith nguy hiểm và tàn ác đó là một mẹ phù thủy thuần chủng cuồng tín. Mẹ ta cho rằng mỗi thiện tình mà bà chị mình dành cho đám hàng xóm Muggle rốt cuộc sẽ chỉ đẩy Isolt vào con đường nguy hiểm là kết hôn với một gã đàn ông phi-pháp-thuật. Gormlaith tin chỉ có cách cướp đi cô bé thì con gái họ mới có thể trở lại "con đường đúng đắn": Trưởng thành với niềm tin mình là dòng dõi của Morrigan và Salazar Slytherin nên chỉ được giao du với những người thuần huyết.

Gormlaith tự phong mình là hình mẫu mà mẹ nghĩ Isolt cần noi theo bằng cách ép buộc cô bé phải xem mẹ phóng bùa và nguyên rửa bất cứ Muggle hay con vật nào bén mảng đến gần ngôi nhà tranh của họ. Dân chúng sớm nhận thức được rằng phải tránh xa nơi Gormlaith ở. Từ đó về sau, sự giao tiếp duy nhất mà Isolt nhận được từ dân làng, những người từng một thời kết bạn với cô bé, là khi đám con trai trong làng ném đá vào người khi cô bé chơi trong vườn.

Gormlaith không cho phép Isolt nhập học tại Hogwarts khi thư được gửi đến, với nguyên do là Isolt học tại gia sẽ tốt hơn nhiều so với một ngôi trường bình đẳng và đầy rẫy bọn Máu bùn. Dù sao thì chính bản thân Gormlaith cũng từng học ở Hogwarts, và mẹ ta tiêm vào đầu Isolt không ít về trường. Chủ yếu những gì mẹ ta truyền đạt lại chỉ để phỉ báng ngôi trường, khóc mướn rằng kế hoạch của Salazar Slytherin nhằm thanh tẩy chủng loài phù thủy đã không được hoàn thành. Ngược lại, trong tâm trí cô cháu gái bé nhỏ, bị cô lập và đối xử tệ bạc bởi người dì có phần tưng tưng, Hogwarts nghe như một thiên đường mà cô bé dành cả tuổi teen của mình để mơ mộng về nó.

Suốt mười hai năm, Gormlaith dùng ma thuật hắc ám để thao túng Isolt hợp tác và cô lập cô bé. Cuối cùng, cô gái trẻ đã có đủ kỹ năng và bản lĩnh để đào thoát bằng cách đánh cắp đũa phép của bà dì, do cô chưa từng được phép có đũa riêng. Vật thứ hai duy nhất mà Isolt mang theo bên mình là chiếc trâm cài tóc có hình dáng Nút thắt Gordian, vốn của mẹ cô. Sau đó

Isolt tháo chạy khỏi đất nước.

Nơm nớp lo sợ sự trừng phạt và khả năng theo dấu phi thường của Gormlaith, đầu tiên Isolt trốn đến Anh Quốc, nhưng Gormlaith đã nhanh chóng lần theo dấu vết từ trước. Quyết định lần trốn bằng phương thức để bà mẹ nuôi không thể tìm thấy, Isolt đã tự xuống tóc. Cải nam trang thành một chàng Muggle với tên Elias Story, cô gái giông buồm đến Tân Thế giới trên con tàu Mayflower vào năm 1620.

Isolt thuộc nhóm những Muggle đầu tiên đặt chân đến châu Mỹ đại lục (trong cộng đồng pháp thuật châu Mỹ thì Muggle được gọi là "No-Maj", từ cụm từ ""No Magic"). Khi vừa đến nơi, cô đã mất tích vào những ngọn núi xung quanh, khiến những người bạn đồng hành trên tàu cho rằng 'Elias Story' đã qua đời do mùa đông khắc nghiệt, như rất nhiều người khác. Isolt rời khỏi nhóm người này một phần vì cô vẫn sợ rằng Gormlaith sẽ dễ dàng lần ra mình, ngay cả khi ở một châu lục mới, nhưng cũng vì quãng thời gian lên đèn trên tàu Mayflower đã dẫn cô đến suy nghĩ rằng một phù thủy thì khó mà có được nhiều bạn bè giữa những người Thanh giáo.

Isolt giờ đây hoàn toàn đơn độc ở một đất nước xa lạ và hẻo lánh, và theo cô được biết thì mình cũng là phù thủy duy nhất trong bán kính vài trăm nếu không muốn nói là vài nghìn dặm — chẳng có tí kiến thức nào về phù thủy bản địa vùng Bắc Mỹ trong sự giáo dục nghèo nàn mà bà dì Gormlaith ban cho cô. Tuy nhiên, sau vài tuần đơn độc trên núi, cô đã gặp hai sinh vật pháp thuật mà trước đó cô chưa từng biết tới sự tồn tại của chúng trên đời.

Con Hidebehind là một sinh vật bóng đêm sống trong rừng sâu, tìm kiếm con mồi loài người. Đúng như tên gọi của mình, nó có thể biến hình để lần trốn đằng sau hầu như bất cứ vật thể nào, một khả năng nguy trang hoàn hảo trước kẻ thù cũng như nạn nhân. Sự tồn tại của nó đã được người No-Maj ngờ ngợ, nhưng họ không cách nào bì được với sức mạnh của nó. Chỉ phù thủy mới có thể sống sót được nếu bị Hidebehind tấn công.

Con Pukwudgie cũng là một sinh vật bản địa Mỹ: hình dáng thấp bé và gương mặt xám ngoét cùng đôi tai rộng, có lẽ nó có họ hàng xa với yêu tinh châu Âu. Sống hoàn toàn độc lập, láo liên và không thích con người lắm (bất kể có pháp thuật hay không), nó sở hữu sức mạnh pháp thuật của riêng mình. Pukwudgie săn mồi bằng những mũi tên độc và thích bày trò chơi khăm loài người.

Hai con vật đã chạm trán nhau trong rừng, rồi con Hidebehind với kích cỡ và sức mạnh lớn dị thường, chẳng những bắt được con Pukwudgie còn trẻ người non dạ mà còn suýt phanh thây được nó nếu Isolt không tung ra lời nguyền làm nó bỏ chạy. Không hề biết rằng Pukwudgie thực ra cũng cực kỳ nguy hiểm đối với con người, Isolt đã đỡ nó dậy, mang nó đến căn chòi tạm của cô và chăm sóc cho nó đến khi lành vết thương.

Con Pukwudgie tuyên bố nó sẽ ở bên phục vụ cô cho tới khi nó có cơ hội trả món nợ cứu mạng. Nó coi việc chịu ơn một phù thủy trẻ tuổi và gốc nghềch tới nỗi đi lang thang một mình ở một đất nước xa lạ, nơi những con Pukwudgie và Hidebehind có thể tấn công bất cứ lúc nào, thật là một điều sỉ nhục. Và giờ đây, mỗi ngày con Pukwudgie không ngớt buông lời than vãn bực dọc khi nó cứ phải quanh quẩn bên chân cô gái.

Mặc cho thái độ vô ơn của con Pukwudgie, Isolt lại thấy con vật này rất buồn cười cũng như thật lòng thích sự đồng hành của nó. Qua thời gian, cả hai đã hình thành một tình bạn gần như độc nhất vô nhị trong lịch sử của hai giống loài giữa người và một con Pukwudgie. Tuy vậy, bất đắc dĩ phải trung thành với điều tối kỵ của giống loài mình, nó nhất định không chịu cho Isolt biết tên thật, và vì thế cô gọi nó là ‘William’ theo tên của cha mình.

Chương 2: Quái Vật Horned Serpent

William bắt đầu đưa Isolt tiếp cận những sinh vật huyền bí nó đã thân thuộc. Cả hai đã cùng nhau ngao du theo chân quan sát những con Hodag đầu ếch săn mồi, chiến đấu với một con Snallygaster họ rồng, và chứng kiến những chú Wampus con nô đùa lúc rạng đông.

Với Isolt, thú vị hơn tất cả là một con rắn sông vĩ đại có sừng mang một viên ngọc trên trán sống ở con lạch nhỏ gần đó. Ngay cả con Pukwudgie dẫn đường cho cô cũng khiếp sợ con quái vật này, nhưng trước sự kinh ngạc của nó, con Horned Serpent có vẻ thích Isolt. William thậm chí còn hốt hoảng hơn khi cô khẳng định cô hiểu những gì con Horned Serpent nói với cô.

Isolt dần học cách giữ bí mật với William về mối thân tình kỳ lạ giữa cô và con rắn, cũng như về chuyện nó cứ tỏ ý muốn nhắn gửi đến cô điều gì đó. Cô tới thăm con lạch nọ một mình và chẳng bao giờ để con Pukwudgie biết. Thông điệp của con rắn luôn chỉ có một, không bao giờ thay đổi: “Cho đến trước khi ta vào được gia đình cô, gia đình cô sẽ bị nghiền rủa.”

Isolt không có gia đình, nếu không tính bà dì hắc ám Gormlaith ở Ái Nhĩ Lan. Cô không thể hiểu nổi những lời bí ẩn của con Horned Serpent đó, thậm chí còn ngờ rằng giọng của nó chỉ là do cô tưởng tượng ra mà thôi.

Cuối cùng Isolt cũng hội ngộ với những người như mình trong tình huống hiểm nghèo. Một ngày nọ, cô và William kiếm ăn trong rừng, một âm thanh khủng khiếp vang lên đâu đó không xa khiến William phải nạt Isolt đứng yên một chỗ để nó giương cao mũi tên tẩm độc nhắm một vòng quanh các ngọn cây.

Theo bản năng, Isolt đã chẳng nghe lời, và khi lần mò đến một bãi đất trống chỉ vài khoảnh khắc sau đó, cô trông thấy một cảnh tượng hãi hùng. Chính con Hidebehind từng cố giết William trước đó nay đã thành công với hai nạn nhân tội nghiệp khác, giờ chỉ còn là một đồng nằm dưới đất. Tệ hơn, có hai cậu bé bị thương nặng cũng đang nằm gần đó chờ đến lượt mình khi con Hidebehind sắp sửa phanh thây cha mẹ chúng.

Con Pukwudgie và Isolt đã cùng nhau giải quyết nhanh gọn con Hidebehind, lần này nó đã bị tiêu diệt. Quá phấn khởi với thành quả này, con Pukwudgie tiếp tục đi hái nấm xô đen, mặc cho những tiếng rên yếu ớt của lũ trẻ nằm trên đất. Khi Isolt hung dữ ra lệnh cho William đem hai đứa nhỏ về nhà, nó đã nổi cáu với cô. Theo ý nó, hai chú bé đó chẳng khác gì đã chết rồi. Cứu giúp con người là đi ngược lại với tôn chỉ của giống loài nó, còn Isolt chẳng qua là một ngoại lệ bất đắc dĩ bởi cô từng cứu mạng nó mà thôi.

Quá tức giận trước sự nhẫn tâm của con Pukwudgie, Isolt bảo với nó rằng cô sẽ chấp nhận việc cứu lấy một đứa nhỏ như một cách để nó trả ơn cô. Hai đứa nhỏ đã quá yếu đến nỗi cô không dám Độn thổ kèm theo chúng, nhưng cô nhất định phải đem chúng về nhà. Vô cùng miễn cưỡng, con Pukwudgie đành chiếu cố mang thằng lớn, tên là Chadwick, còn Isolt bế đứa nhỏ hơn, tên Webster, trở về căn chòi của mình.

Và thế là, trong cơn thịnh nộ, Isolt bảo William rằng cô không cần tới nó nữa. Con Pukwudgie trừng mắt nhìn cô rồi biến mất.

www.dtv-ebook.com

Đào Tiểu Vũ eBook

Chương 3: Hai Cậu Nhóc Nhà Boot và James Steward

Isolt đã hy sinh người bạn duy nhất của mình để cứu hai cậu bé hấp hối chưa biết có sống nổi không. Tuy nhiên, may mắn thay, cô nhận ra được khả năng pháp thuật từ chúng trong niềm hân hoan lẫn kinh ngạc.

Cha mẹ phù thủy của Chadwick và Webster đã mang hai cậu đến châu Mỹ để phiêu lưu kỳ thú. Chuyến chu du này lại kết thúc trong bi kịch khi gia đình họ đi vào rừng và chạm trán con Hidebehind. Không hề biết đến sinh vật này và tưởng nó chỉ như một Ông Kẹ thông thường, ông Boot đã cố sử dụng bùa Kỳ Cà Kỳ Cục (Riddikulux) để rồi phải nhận lấy một kết cục thảm thương như Isolt và William chứng kiến.

Hai cậu nhóc bị thương nghiêm trọng đến nỗi trong suốt mấy tuần liền, Isolt không dám rời chúng nửa bước. Việc không thể chôn cất tử tế thi thể cha mẹ hai đứa trong lúc vội vàng cứu chúng cũng khiến cô gái phiền muộn. Cuối cùng, khi Chadwick lẫn Webster đã gần bình phục và có thể ở một mình trong vài giờ, cô đã quay trở lại khu rừng với ý định làm xây một

ngôi mộ, để một ngày nào đó, hai chú bé còn có nơi đến thăm viếng.

Ngạc nhiên làm sao khi vừa đến bãi đất trống, cô gặp một người đàn ông là James Steward. Người này cũng đến từ vùng thuộc địa Plymouth. Vì mất liên lạc với gia đình người bạn cùng đi trong cuộc hành trình đến châu Mỹ, anh ta đã vào rừng để tìm kiếm họ.

Isolt nhìn thấy James đã đào xong những phần mộ bằng tay, sau đó nhặt đôi đũa gãy nằm kế bên vợ chồng nhà Boot lên. Vừa chau mày anh ta vừa xem xét phần lõi sợi tim rồng lấp lánh được ép trong đôi đũa của ông Boot. Và cũng như khi bất cứ một No-Mai nào vậy chúng, đũa phép đã phản kháng lại. James bị quất bay dội ngược lại suốt bãi đất trống, đập vào một cái cây rồi bất tỉnh.

James tỉnh dậy trong một cái chòi nhỏ làm từ các nhánh cây và da động vật trong lúc đang được Isolt chăm sóc. Cô không thể nào giấu anh ta về pháp thuật của bản thân mình trong một không gian chật hẹp như vậy, nhất là khi cô đang bào chế thuốc để chữa cho hai cậu nhóc nhà Boot, cũng như việc cô sử dụng đũa phép để đi săn. Isolt có ý định ếm Bùa Lú lên James một khi mà y đã tạm hồi phục và sau đó thì trả y về vùng thuộc địa tại Plymouth.

Nhưng suốt quãng thời gian này thì việc có một người bạn trưởng thành để trò chuyện cũng tốt, nhất là khi con người ấy rất được lòng lũ trẻ nhà Boot và còn bày trò tiêu khiển cho chúng trong lúc cả ba cùng dưỡng thương gây ra bởi ma thuật. James thậm chí còn giúp Isolt xây dựng một ngôi nhà trên đỉnh Greylock với việc đưa ra một bản vẽ một căn nhà đá kiểu Anh khả thi, mà cô gái ấy chỉ cần một phần của buổi chiều để hoàn tất. Isolt đã làm lễ đặt tên ngôi nhà mới của mình là “Ilvermorny”, theo tên của căn nhà nơi cô sinh ra và cũng là nơi mà mẹ Gormlaith đã phá hủy.

Mỗi ngày trôi qua Isolt đều thề rằng sẽ ếm Bùa Lú lên James, nhưng mỗi

ngày trôi qua James lại bớt sợ hãi ma pháp đi một chút. Đến cuối cùng thì việc đơn giản nhất cho họ dường như chỉ còn là thừa nhận tình yêu dành cho nhau và tổ chức hôn lễ.

————— Hình Thành Bốn Nhà —————

Isolt và James đều coi những cậu bé nhà Boot như là con nuôi của mình. Isolt kể lại với các cậu nhóc những câu chuyện về trường Hogwarts mà cô đã được nghe từ Gormlaith. Cả hai đều mong muốn được đi học và thường xuyên hỏi rằng tại sao họ không thể quay trở lại Ireland, nơi mà chúng có thể ngồi chờ thư nhập học. Isolt không hề muốn làm tụi nhỏ hoảng sợ với câu chuyện về Gormfaith. Thay vì thế, cô đã hứa với chúng rằng khi nào mà chúng đủ 11 tuổi, bằng một cách nào đó, cô sẽ tìm cho chúng những câu đũa phép (đũa phép của cha mẹ chúng đã hư hại quá mức có thể sửa chữa được) và chúng sẽ bắt đầu học phép thuật tại trường phù thủy ngay tại căn nhà này.

Cái ý tưởng này đã ăn sâu vào trí tưởng tượng của Chadwick và Webster. Trường phù thủy trong suy nghĩ của bọn trẻ là phải được như trường Hogwarts, dẫn đến việc chúng khẳng khẳng muốn trường phải có đủ bốn Nhà. Ý kiến tự lấy tên mình, với cương vị là nhà sáng lập, đặt cho từng Nhà đã nhanh chóng bị bác bỏ, bởi vì Webster cho rằng Nhà mà mang tên “Webster Boot” sẽ không có nổi lấy một cơ hội chiến thắng được bất cứ cái gì, thay vào đó là mỗi người sẽ chọn ra một sinh vật pháp thuật ưa thích của mình. Đối với Chadwick, một cậu nhóc thông minh nhưng tính khí thất thường, đó là con chim Thunderbird bởi vì chúng có khả năng tạo ra bão mỗi khi bay. Một cậu nhóc ưa tranh luận nhưng tuyệt đối đáng tin như Webster thì chọn Wampus, là một sinh vật ma pháp khá giống với loài báo với sức mạnh cùng tốc độ vượt trội, gần như không thể bị tiêu diệt. Còn Isolt thì đương nhiên chọn Horned Serpent, sinh vật mà cô vẫn hay ghé thăm và luôn cảm thấy gắn bó thân thích với chúng đến kì lạ.

Và khi được hỏi là sinh vật pháp thuật nào mình thích nhất, James hoàn toàn ú ớ. Là No-Maj duy nhất trong gia đình, anh chẳng biết gì nhiều về những sinh vật pháp thuật như những thành viên còn lại. Cuối cùng, James chọn cái tên Pudwudgie, bởi vì những câu chuyện mà vợ anh kể về William-hẹp-hòi luôn làm anh phì cười.

Từ đó mà bốn Nhà của Ilvermorny được hình thành, và trong lúc bốn vị sáng lập còn chưa kịp nhận ra thì chính tính cách riêng của mỗi người đã len lỏi vào trong từng Nhà mà họ đã đặt tên nghe cho vui thế.

www.dtv-ebook.com

Đào Tiểu Vũ eBook

Chương 4: Giấc Mơ

Sinh nhật thứ mười một của Chadwick đang đến gần nhưng Isolt vẫn chưa có cách nào kiếm được một cây đũa phép tặng thẳng bé như cô đã hứa. Theo những gì được biết, chiếc đũa phép mà cô đánh cắp từ bà dì Gormlaith đã là cây duy nhất ở Mỹ. Cô không dám hy sinh nó để tìm ra cách chế tạo đũa, cũng như vô vọng trong việc nghiên cứu đũa của cha mẹ ruột lũ trẻ, vì lõi gân tim rồng và lông bạch kỳ mã trong đũa của hai người quá cổ cũng đã chết từ lâu.

Vào đêm trước sinh nhật thẳng bé, cô mơ thấy mình tới con lạch nọ tìm con Horned Serpent, nó đã nhô lên khỏi mặt nước, cúi đầu trước cô để cô cạo

lấy một mảnh dài từ sừng nó. Tỉnh dậy trong đêm, cô lập tức tới chỗ con lạch.

Horned Serpent thật đang đợi cô ở đó. Đầu nó nhô lên hết như trong giấc mơ, cô lấy đi một phần sừng nó và không quên cảm ơn nó. Trở về nhà, cô đánh thức James, vốn là một người có tài chạm khắc đá và gỗ đã cùng cô xây dựng ngôi nhà xinh đẹp này cho gia đình.

Khi Chadwick tỉnh dậy vào ngày hôm sau, nó nhận được một chiếc đĩa phép tinh xảo với thân từ cây tần bì gai với lõi là sừng con rắn. Vậy là Isolt và James đã chế tạo thành công chiếc đĩa phép với sức mạnh phi thường.

———— Thành Lập Học Viện Ilvermorny —————

Năm Webster lên mười một tuổi, tiếng tăm của ngôi trường bé nhỏ tại gia này đã lan rộng. Thêm hai cậu bé phù thủy khác từ bộ tộc Wampanoag cùng với một người mẹ và hai cô con gái đến từ Narragansett, tất cả đều hứng thú chia sẻ những hiểu biết về ma thuật của riêng họ để đổi lấy kỹ thuật làm đĩa phép. Những người này đều được nhận những cây đĩa phép do Isolt và James làm ra. Linh tính mách bảo Isolt chỉ nên dành riêng lõi sừng Horned Serpent cho hai cậu con nuôi của mình, vì thế cô và James đã tìm cách tận dụng nhiều loại lõi khác nhau như lông con Wampus, gân tim Snallygaster (một loại rồng sống ở vùng đồi quanh Washington, D.C. và Maryland) và gạc của Jackalope (một loại thỏ có sừng như hươu nai).

Đến năm 1634, ngôi trường gia đình đã lớn mạnh vượt xa viễn cảnh khó tin nhất mà cả gia đình Isolt có thể mơ đến. Ngôi nhà ngày một mở rộng ra theo từng năm. Ngày càng nhiều học sinh đến học, và khi ngôi trường vẫn còn ở quy mô nhỏ thì đã đủ số lượng học trò để thực hiện ước mơ của Webster là tổ chức những cuộc thi đua giữa các Nhà. Tuy vậy, khi danh tiếng ngôi trường vẫn còn chưa lan ra khỏi những bộ lạc bản địa Bắc Mỹ và người châu Âu nhập cư, Ilvermorny vẫn chưa có học sinh nội trú. Những

người duy nhất ở lại qua đêm là Isolt, James, Chadwick, Webster và hai cô bé sinh đôi mà Isolt mới sinh, được đặt tên theo hai người mẹ quá cố của cô và James: Rionach và Martha.

www.dtv-ebook.com

Đào Tiểu Vũ eBook

Chương 5: Cuộc Báo Thù Của Gormlaith

Cái gia đình hạnh phúc và tất bật ấy không hề may mắn biết mỗi nguy hiểm chết người đang ngày một cận kề họ. Tin tức đã truyền đến xứ sở già cỗi về một trường phù thủy mới xuất hiện ở Massachusetts. Người ta kháo nhau rằng vị nữ hiệu trưởng có biệt danh là “Morrigan”, theo tên của một phù thủy Ireland lừng lẫy. Tuy nhiên, chỉ đến khi nghe đến tên trường là “Ilvermorny”, Gormlaith mới đoán chắc rằng Isolt đã bằng cách nào đó đặt chân tới nước Mỹ không ai hay biết, đã kết hôn, không phải với một pháp sư gốc Muggle, mà là một tên Muggle hãn hoi, và cùng nhau sáng lập nên ngôi trường nhận dạy bất cứ ai dính dáng tới phép thuật.

Gormlaith đã chọn được cho mình một cây đũa phép mới tại tiệm Ollivander xoàng xĩnh thay thế cho chiếc đũa quý báu gia truyền đã bị Isolt cướp mất. Quả quyết rằng đứa cháu gái sẽ không hề hay biết sự xuất hiện của mình trước khi quá muộn, mục vô thức bắt chước cách của Isolt khi cũng cải nam trang để cập bến nước Mỹ trên tàu Bonaventure. Càng quái đản khi mục đi lại dưới cái tên William Sayre, tên người cha yếu mạng của

Isolt. Gormlaith đặt chân tới Virginia và bí mật di chuyển đến ngọn núi Greylock ở Massachusetts trong một đêm đông giá rét. Mục đích sẽ san bằng cái tòa nhà Ilvermony thứ hai này, thanh trừng cặp vợ chồng đã chống lại lý tưởng dòng dõi thuần chủng vĩ đại của mẹ, bắt cóc cặp cháu gái kia, những người cuối cùng mang dòng máu thuần chủng cao quý còn sót lại, và trở về Thung lũng Phù thủy.

Vừa nhìn thấy tòa nhà bằng đá granite hiện lên trong bóng tối từ đỉnh núi Greylock, Gormlaith bắn một lời nguyền chứa tên của Isolt và James về phía ngôi nhà, đẩy hai người họ vào một giấc ngủ ma ám.

Tiếp theo, mẹ ta rít lên một câu bằng Xà ngữ. Cây đu đủ đã trung thành phục tùng Isolt nhiều năm qua rung nhẹ một cái phía đầu giường cô, rồi hoàn toàn bất động. Qua bao nhiêu năm đồng hành cùng nó, Isolt chưa bao giờ biết rằng cô đang nắm trong tay cây đu đủ của Salazar Slytherin, một trong những nhà sáng lập Hogwarts. Chiếc đu đủ này chứa lõi là mảnh sừng rắn đầy yêu thuật, cụ thể ở đây chính là con quái Tử Xà (Basilisk). Cây đu đủ đã được chủ nhân đầu tiên của nó dạy cách “ngủ yên” khi được ra lệnh, và bí mật này được truyền qua nhiều thế kỷ đến mỗi thành viên gia tộc Slytherin khi kế thừa cây đu đủ.

Điều mà Gormlaith không hay là vẫn còn hai người nữa trong ngôi nhà mà mẹ đã không ru ngủ, do mẹ chưa bao giờ được nghe về hai cậu con trai, Chadwick mười sáu tuổi và Webster mười bốn tuổi này. Một điều khác mẹ cũng không hề biết đó là lõi những cây đu đủ của chúng là sừng của một loài rắn nước ma pháp. Những cây đu đủ này vì thế không bị ảnh hưởng bởi xà ngữ. Ngược lại, năng lực phép thuật của những loại lõi này nhạy cảm với những ngôn ngữ cổ xưa, cảm nhận được nguy hiểm đang tới gần chủ nhân của chúng, rồi bắt đầu phát ra những tiếng nhạc trầm, giống hệt như khi loài Horned Serpent trở nên nguy hiểm.

Cả hai đứa trẻ tỉnh giấc và nhảy khỏi giường. Theo phản xạ, Chadwick nhìn

ra ngoài cửa sổ. Nó trông thấy cái bóng của Gormlaith đang lẩn nhanh sau những cái cây về phía tòa nhà.

Giống như mọi đứa trẻ khác, Chadwick đã nghe thấy và nhận thức được nhiều hơn ba má nuôi nó tưởng. Họ có thể cho rằng mình đã bảo vệ đứa trẻ này khỏi những việc liên quan tới vụ phù thủy giết người Gormlaith, nhưng họ đã lầm. Khi còn bé, Chadwick đã nghe lỏm được Isolt hé lộ về lý do phải chạy trốn khỏi Ireland và, trong những giấc mơ của mình, Chadwick vẫn bị ám ảnh bởi hình ảnh một vụ phù thủy già nhón bước qua những bóng gốc cây tiến về phía Ilvermorny, điều này có lẽ Isolt và James đôi khi lơ mơ cảm nhận được. Giờ đây, cậu đã thấy cơn ác mộng trở thành sự thật.

Nó bảo Webster chạy đi báo động cha mẹ, còn nó chạy thật nhanh xuống tầng và làm điều duy nhất mà nó nghĩ là hợp lý lúc này: chạy ra ngoài mặt đối mặt với Gormlaith và ngăn cản vụ ta đột nhập vào nhà khi cả gia đình đang ngủ. Gormlaith không hề ngờ trước việc phải đụng độ với một phù thủy thiếu niên và vụ ban đầu đã coi thường nó. Chadwick khôn khéo tránh được những câu thần chú của vụ và cả hai bắt đầu đấu tay đôi. Trong vài phút, mặc dù vượt trội hơn đối thủ nhiều lần, Gormlaith cũng phải thừa nhận rằng cậu bé đã được dạy dỗ rất bài bản. Kể cả khi vụ bắn những lời nguyền vào đầu cậu bé nhằm kiểm soát cậu, điều khiến cậu quay trở lại căn nhà, tra hỏi về dòng họ của cậu, vụ nói, vụ vẫn không thoả mái lắm nếu phải xuống tay với một phù thủy thuần chủng tài năng như vậy. Trong khi đó Webster cố gắng đánh thức cha mẹ, nhưng do sức mạnh của bùa chú quá lớn nên kể cả những tiếng hét inh ỏi của Gormlaith và những âm thanh chói rưng chuyển tòa nhà cũng không mấy may lay được họ dậy. Webster do đó quyết định lao xuống và gia nhập vào cuộc đấu tay đôi giờ đây đã ở sát ngay ngoài căn nhà.

Hai chọi một khiến nhiệm vụ của Gormlaith khó khăn hơn rất nhiều, hơn nữa, lỗi song sinh của hai cây đuũa của những đứa trẻ nhà Boot khi song đấu

càng hỗ trợ sức mạnh cho nhau, làm tăng khả năng phép thuật lên gấp chục lần. Nhưng kể cả như thế, sức mạnh ma thuật của Gormlaith vẫn đủ mạnh và hắc ám để cân bằng thế trận. Bây giờ cuộc đấu đã kéo tới những cao trào, khi Gormlaith liên tục cười lớn và hứa hẹn sẽ nhẹ tay nếu bọn trẻ chứng minh được nguồn gốc thuần chủng của mình, còn Chadwick và Webster thì quyết tâm không để cho mục tiêu được vào căn nhà. Hai anh em cuối cùng cũng bị dồn vào phía sau bức tường bao bọc Ilvermony: các mảnh tường và cửa kính thay nhau vỡ vụn, trong khi đó Isolt và James vẫn mê mết, cho đến khi hai bé gái đang ngủ trên tầng thức giấc và bắt đầu gào khóc.

Và chính điều này đã xuyên thủng bùa chú ếm lên cha mẹ chúng. Những cơn cuồng nộ hay phép thuật không thể khiến họ tỉnh giấc, nhưng những tiếng hét sợ hãi của con gái đã phá bỏ lời nguyện Gormlaith ếm lên, chính bởi vì bản thân Gormlaith cũng chưa bao giờ có khái niệm về sức mạnh của tình yêu thương. Isolt hét thất thanh bảo James chạy lên lầu với mấy đứa bé, còn cô chạy xuống ngay lập tức hỗ trợ cho hai cậu con nuôi với cây đũa của Slytherin trong tay. Nhưng khi cô giơ đũa lên để tấn công bà dì đáng nguyện rủa, Isolt mới nhận ra cây đũa vốn theo mình bấy lâu nay giờ chẳng khác nào một cành cây rụng dưới đất. Hả hê, Gormlaith dồn Isolt, Chadwick và Webster về phía chân cầu thang, lên trên lầu, và cuối cùng tới chỗ mà mục có thể nghe thấy mấy đứa cháu họ mình đang la khóc. Gormlaith sau đó đã xoay sở bắt được một bùa mở toang cánh cửa dẫn vào phòng, nơi James đang đứng sẵn sàng chết để che chắn cho mấy đứa con đằng sau. Không còn hy vọng, Isolt bắt đầu than khóc, gần như không ý thức được mình đang phát ra thứ tiếng gì, vô thức gào tên người cha quá cố của mình. Một tiếng động lớn vang lên rồi ánh trăng le lói qua cửa sổ bỗng tối mịt: con Pukwudgie tên William xuất hiện trên bậu cửa sổ. Trước khi Gormlaith kịp định thần điều gì đang diễn ra, một mũi tên độc đã xuyên thẳng qua tim mục. Một tiếng hét kinh hoàng vang lên, có thể nghe thấy từ hàng dặm, phát ra từ mục phù thủy già.

Gormlaith đã dành cả đời thi triển tất cả các hình thức của pháp thuật hắc ám nhằm khiến bản thân trở nên bất khả xâm phạm, giờ đây chính những bùa chú đó phản ứng mạnh mẽ với chất độc từ Pukwudgie, khiến cơ thể cứng giòn như than trước khi vỡ vụn thành hàng ngàn mảnh. Cây đũa của Ollivander rơi xuống sàn và bốc cháy: tất cả những gì còn lại của Gormlaith là một đống tro bụi, một nhánh cây vỡ và một mảnh gân tim rỗng đã cháy thành tro.

William đã cứu mạng cho cả gia đình. Đổi lại sự biết ơn của họ, nó chỉ nói rằng nó để ý thấy Isolt chưa bao giờ buồn gọi tên mình, và rằng nó cảm thấy bị xúc phạm khi cô chỉ gọi đến nó khi sợ hãi bởi cái chết cận kề. Isolt đành khôn khéo tâng lờ chuyện thật ra cô đã gọi một cái tên William khác. James thì rất vui mừng khi được diện kiến con Pukwudgie mà anh đã được nghe kể rất nhiều lần, quên mất rằng Pukwudgie vẫn thù ghét con người mà nhào đến bắt tay sinh vật đang rất lúng túng ấy. Anh không quên hồ hởi kể rằng anh đã tự hào đến thế nào khi đặt tên một trong số các nhà của Ilvermorny theo nó.

Người ta tin rằng chính sự chân thành đó đã khiến William mềm lòng, vì ngay hôm sau, nó đã đưa cả gia đình Pukwudgie của mình đến ở tại ngôi nhà để giúp trùng tu lại những thiệt hại mà Gormlaith gây ra, mặc dù miệng vẫn không ngớt cắn nhả như trước. Nó sau đó tuyên bố là những phù thủy con người quá yếu ớt để có thể tự bảo vệ bản thân, và ra giá một thùng vàng để nhận làm người bảo vệ riêng cho trường, kiêm luôn vị trí tu sửa

Chương 6: Di Sản Của Slytherin

Cây đũa của Slytherin vĩnh viễn im lìm sau khi nhận mệnh lệnh bằng Xà ngữ của Gormlaith. Isolt không nói được Xà ngữ, vả lại dù sao cô cũng chẳng còn tha thiết chạm vào dấu tích cuối cùng gợi nhớ đến quá khứ đau thương của mình. Cô và James đã chôn nó bên ngoài khuôn viên ngôi trường.

Chưa đầy một năm, một giống cây kỳ lạ họ xà mộc đã mọc lên ở đúng nơi chôn chiếc đũa phép, không cách nào xén tỉa hay chặt bỏ được nó. Nhưng sau nhiều năm, người ta phát hiện ra rằng lá cây ấy ẩn chứa nhiều dược tính diệu kỳ. Dường như cái cây là minh chứng cho thấy: Đũa phép của Slytherin, cũng giống như các hậu duệ của ngài, luôn mang trong mình cả vẻ cao quý lẫn mặt xấu xa. Và có lẽ sau tất cả phần tốt đẹp nhất của ngài đã nằm lại trên đất Mỹ.

————— Sự Lớn Mạnh Của Học Viện —————

Danh tiếng trường Ilvermorny ngày một vững mạnh trong những năm sau. Ngôi nhà xây bằng đá granite này giờ đã mở rộng thành một toà lâu đài. Học viện đã phải tuyển thêm nhiều giáo sư để đáp ứng nhu cầu học tập ngày một lớn. Tất cả con em phù thủy khắp Bắc Mỹ đều tới đây theo học và vì thế học viện đã trở thành một ngôi trường nội trú. Trước thế kỷ mười chín, Ilvermorny đã nổi danh toàn thế giới như ngày nay.

Hai vợ chồng Isolt và James đồng giữ chức Hiệu trưởng nhà trường trong một thời gian rất dài, cũng như luôn được bao thế hệ học sinh cũng như thân quyến của họ yêu mến.

Chadwick trở thành một phù thủy tài năng du hành đó đây, cũng là tác giả của bộ *Bùa chú Chadwick* từ tập I tới IV, về sau trở thành đầu sách giáo khoa cơ bản ở Ilvermorny. Ông kết hôn với một Lương y người Mexico có tên Josefina Calderon, và gia đình Calderon-Boot đến ngày nay vẫn là một trong số những gia đình phù thủy danh tiếng nhất nước Mỹ.

Trước khi Nghị viện Pháp thuật Hoa Kỳ (MACUSA) ra đời, Tân Thế Giới hầu như chưa có luật pháp phù thủy. Webster đã làm công việc giống với Thần Sáng tư nhân bấy giờ. Khi áp giải một phù thủy Hắc ám cực kỳ nghiêm trọng về London, Webster đã gặp gỡ và yêu một nữ phù thủy Scotland trẻ làm việc trong Bộ Pháp Thuật. Và thế là gia đình Boot này đã trở về quê hương. Con cháu của Webster về sau đi học tại Hogwarts.

Martha, cô chị trong hai người con sinh đôi của James và Isolt, là một Á phù thủy. Mặc dù vẫn được cha mẹ và hai người anh nuôi rất mực yêu thương, cô luôn thấy khổ sở khi phải lớn lên tại Ilvermorny mà không thể làm phép. Cuối cùng, cô kết hôn với một người không có pháp thuật, anh trai một người bạn của cô, xuất thân ở tộc Pocomtuc và từ đó sống cuộc đời của No-Maj.

Rionach, con gái nhỏ của James và Isolt, sau này đã trở thành giáo sư Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám ở Ilvermorny nhiều năm liền. Rionach không kết hôn. Dù không ai trong gia đình họ thừa nhận nhưng có nhiều lời đồn đoán rằng, khác với cô chị Martha, Rionach bẩm sinh biết nói Xà ngữ, và cô đã quyết định không để dòng máu Slytherin truyền cho thế hệ sau (nhánh gia đình bên Mỹ đã không hay biết rằng Gormlaith chẳng phải người họ Gaunt cuối cùng, dòng dõi này vẫn tiếp tục được duy trì ở Anh Quốc).

Cả Isolt và James đều sống tới hơn 100 tuổi. Họ đã chứng kiến Ilvermorny từ một căn chòi trở thành một lâu đài granite tráng lệ, và yên lòng ra khi đã thấy ngôi trường của mình nổi danh đến nỗi các gia đình phù thủy khắp

Bắc Mỹ đều muốn gửi con em theo học. Họ đã tuyển thêm nhân viên, cho xây ký túc xá, họ đã che giấu ngôi trường khỏi con mắt No-Maj bằng những bùa pháp tinh nhuệ: rất cuộc, cô gái nhỏ từng ước mơ nhập học Hogwarts ngày nào đã góp công xây nên một ngôi trường khác vĩ đại tương đương tại Bắc Mỹ

www.dtv-ebook.com

Đào Tiểu Vũ eBook

Chương 7: Ilvermorny Ngày Nay

Như có thể đoán được ở một trường học do một No-Maj đồng sáng lập, Ilvermorny nổi tiếng là dân chủ và ít hách dịch nhất trong tất cả các trường học pháp thuật danh tiếng.

Hai bức tượng Isolt và James bằng cẩm thạch đặt cạnh cửa trước của Lâu đài Ilvermorny. Các cánh cửa dẫn vào một căn phòng hình tròn có mái vòm thủy tinh. Một ban công gỗ chạy vòng quanh tầng một của căn phòng. Không gian căn phòng không có gì ngoại trừ bốn bức điêu khắc gỗ khổng lồ tượng trưng cho các nhà: nhà Horned Serpent, nhà Wampus, nhà Thunderbird và nhà Pukwudgie.

Trong khi mọi người ở trường ngó nghiêng từ ban công vòng tròn phía trên thì tại tân phù thủy sinh sẽ được đưa đến sảnh ra vào. Chúng đứng quanh những bức tường và từng đứa sẽ được gọi đến đứng trên biểu tượng Nút

thắt Gordian đặt giữa sàn nhà bằng đá. Sau đó cả trường sẽ im lặng chờ đợi những bức điêu khắc phản ứng lại. Nếu Horned Serpent muốn chọn phù thủy sinh đó, viên pha lên trên trán con rắn sẽ sáng lên. Nếu Wampus muốn chọn phù thủy sinh, nó sẽ rống lên. Thunderbird biểu hiện sự chấp thuận của nó bằng cách đập cánh, và Pukwudgie sẽ giơ cao mũi tên vào không trung.

Nếu có nhiều hơn một bức điêu khắc thể hiện mong muốn phù thủy sinh vào nhà nó, lựa chọn sẽ thuộc về phù thủy sinh. Rất hiếm khi - có lẽ mỗi thập kỉ mới có một lần - một phù thủy sinh được cả bốn nhà chọn.

Seraphina Picquery, Chủ tịch MACUSA nhiệm kỳ 1920-1928, là phù thủy duy nhất trong thế hệ bà có được vinh dự đó, và bà đã chọn nhà Horned Serpent.

Đôi khi người ta nói rằng các nhà của Ilvermorny đại diện cho một phù thủy hay pháp sư hoàn thiện: trí óc được đại diện bởi nhà Horned Serpent; cơ thể là Wampus; trái tim là Pukwudgie và tâm hồn là Thunderbird.

Những người khác cho rằng Horned Serpent thích các học giả, Wampus thích các chiến binh, Pukwudgie thích các lương y và Thunderbird thích các nhà thám hiểm.

Lễ Phân loại không phải là khác biệt lớn duy nhất giữa Hogwarts và Ilvermorny (dù hai trường này giống nhau ở rất nhiều mặt). Một khi phù thủy sinh đã xác định được nhà, chúng sẽ được dẫn đến một sảnh lớn để chọn đũa phép (hoặc được đưa phép chọn). Mãi cho đến năm 1965 khi Đạo luật Rappaport, đạo luật thi hành những điều phù hợp chặt chẽ với Đạo luật Bí mật, được hủy bỏ thì không một đứa trẻ nào được sở hữu đũa phép trước khi đến Ilvermorny. Hơn nữa, đũa phép phải được bỏ lại Ilvermorny trong những kỳ nghỉ và chỉ đến khi đủ mười bảy tuổi thì phù thủy và pháp sư mới được phép mang đũa bên ngoài trường một cách hợp pháp.

Áo chùng của Ilvermorny có màu xanh dương và đỏ đậm của quả nam việt

quất. Hai màu này dùng để tưởng nhớ Isolt và James: xanh dương là bởi vì đó là màu Isolt ưa thích và vì bà từng mong ước được vào nhà Ravenclaw khi còn nhỏ; màu nam việt quất tôn vinh tình yêu của James dành cho những chiếc bánh nam việt quất. Toàn bộ áo chùng của phù thủy sinh Ilvermorny đều được thắt một Nút thắt Gordian vàng, phỏng theo chiếc trâm cài Isolt đã tìm thấy trong tàn tích của căn nhà Ilvermorny ngày xưa.

Vẫn có một đám Pukwudgie tiếp tục làm việc tại trường cho đến ngày nay, tất cả đều luôn miệng cầu nhàu và khăng khăng rằng chúng không hề mong muốn ở lại đây, nhưng năm này qua tháng nọ chúng đều có mặt một cách bí ẩn. Có một con được gọi với cái tên William. Nó sẽ cười vào mặt ai cho rằng nó chính là William năm nào đã cứu mạng Isolt và James, với lý do chính đáng là nếu William đó còn sống thì nó đã hơn 300 tuổi rồi. Tuy nhiên, chưa có ai biết được chính xác một con Pukwudgie có thể sống bao lâu. William này từ chối cho bất cứ ai khác đánh bóng bức tượng cẩm thạch của Isolt ở lối vào của trường, và vào ngày giỗ bà hằng năm người ta thường thấy nó đặt những bông hoa thủy cần (mayflower) lên mộ bà, nhưng sẽ nó nổi điên nếu có ai ngu ngốc mà nhắc đến chuyện đó.

www.dtv-ebook.com